

INLEIDING

In dit document leggen we ons verlangen neer naar de nieuwe kerkgemeenschap waar we als NGK en GKv naar op weg zijn. We deden dat al eerder in januari 2019, toen we een eerste versie van het visiedocument *Verlangen naar een nieuwe kerk* publiceerden met daarin een schets van de geestelijke contouren van de kerk waar we naar uitzien. Daar hebben we commentaar van kerken en kerkleden op gevraagd: wat maakt je enthousiast in het stuk? Wat stelt je teleur? Wat mis je? Wat zou je willen toevoegen? Reacties op die vragen zijn er in ruime mate gekomen en met behulp daarvan hebben we dit visiedocument kunnen verrijken en aanscherpen. Daar zijn we blij mee. Het is er op tal van punten sterker door geworden, al blijft het, net als de kerk zelf, 'werk in uitvoering'.

Deze herziene versie van *Verlangen naar een nieuwe kerk* is bedoeld om het gesprek over de nieuwe kerk te stimuleren en te ondersteunen: het gesprek in kerkenraden en gemeenten en tussen gemeenten (plaatselijk, regionaal en classicaal). Met het oog daarop hebben we aan deze herziene versie gespreksvragen toegevoegd. Daarnaast is het stuk bedoeld voor bespreking door de afgevaardigden op de Generale Synode van de GKv en de Landelijke Vergadering van de NGK. We bieden het aan deze kerkelijke vergaderingen aan met het verzoek om daarover in 2020 samen in gesprek te gaan.

Natuurlijk blijven reacties op dit visiedocument welkom. U kunt ze sturen naar regiegroep@ngk.gkv.nl.

Regiegroep Hereniging NGK – GKv
september 2019

VERLANGEN NAAR EEN NIEUWE KERK

DE GEREFORMEERDE KERKEN (VRIJGEMAAKT) EN DE NEDERLANDS GEREFORMEERDE KERKEN HEBBEN NA JAREN VAN SCHEIDING HET VERLANGEN UITGESPROKEN OM TE KOMEN TOT ÉÉN KERKGEMEENSCHAP. ZO'N NIEUWE KERK, HOE ZOU DIE ER UIT MOETEN ZIEN?

Misschien heb je daarbij het beeld voor ogen van de eerste christenen in het boek Handelingen. Wat was dat heerlijk eenvoudig: God loven, naar zijn Woord luisteren, je leven met elkaar delen, samen bidden, elke week in kleine kring het avondmaal vieren. Terug naar de kern. Zonder poespas. Zoals het bedoeld is. Liefde voor God en voor elkaar.

Wat zou het mooi zijn als de kerk van vandaag en van morgen weer iets van dat eerste begin zou hebben. Het allereerste begin dan, want de kerk van Handelingen vertoont al snel dezelfde zonden en gebreken als alle kerken daarna. Wie verlangt er niet naar een kerk waar mensen vrijmoedig van hun geloof getuigen en eensgezind zijn, waar verschillen geen barrières vormen maar bouwstenen zijn? Dat zou toch geweldig zijn?

RIJKDOM

Terug naar dat eerste begin kan niet en hoeft ook niet. God gaat door met zijn kerk. Hij is niet bij dat eerste begin blijven staan, maar zet telkens nieuwe stappen, waarin wij mee mogen gaan. Hij bouwt zijn kerk al eeuwen. Daarom is er rijkdom te vinden in het verleden van de kerk, in haar belijden, haar liturgie. Daar maken we als kerk van nu dankbaar gebruik van.

Maar in dat verleden is ook veel misgegaan: verkeerd genomen besluiten, onrecht, misbruik zelfs. Daar kijken we niet aan voorbij. Zonden en fouten moeten aan het licht gebracht en rechtgezet worden. Verzoening is een moeilijk, maar ook mooi proces: we laten daarmee zien dat we leven van Gods genade.

De Nederlands Gereformeerde Kerken en de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) zijn vijftig jaar lang gescheiden geweest en willen nu weer samen in één kerkgemeenschap gaan optrekken. Dat we elkaar in deze tijd weer vinden, is een geschenk van God.

In die vijftig jaar is er in beide kerkverbanden veel veranderd. Er zijn verschillende keuzes gemaakt, er is een eigen cultuur ontstaan. Over en weer zijn beelden van elkaar gevormd. Er is dus best wel wat te overbruggen. Gemeenten hebben een eigen kleur gekregen. Die verschillende kleuren zie je soms zelfs binnen één plaats. Daar is niks mis mee. En afhankelijk van de eigen situatie, doelgroep en missie kan het zelfs nodig zijn. We hoeven als gemeenten niet allemaal hetzelfde te worden, als we elkaar maar vinden rond de ene boodschap van Jezus Christus. Het is belangrijk om in de komende jaren daarover het gesprek met elkaar te voeren.

WAT BOEIT HET?

Misschien denk je wel: wat boeit het? Zo'n naambordje op de deur: wat doet dat er nou toe? Het gaat toch om de inhoud, niet om de verpakking? Ik wil me bezighouden met zaken die er echt toe doen, met plaatselijk kerk-zijn en niet met landelijk organisatorisch gedoe. Maar als je dicht bij God wilt blijven, heb je elkaar nodig. Dat geldt ook voor kerken. Als je als kerken met Christus verbonden bent, kun je toch niet langs elkaar heen leven?

Weer samen kerk zijn, een nieuwe gemeenschap van kerken vormen is kostbaar. Zeker in een tijd en een land vol ongeloof en gebrokenheid. Een breuk die geheeld wordt, is een prachtig getuigenis. We willen daarmee luisteren naar Jezus. Hij bad immers hartstochtelijk om eenheid.

TERUG NAAR DE KERN

Tijdens het proces op weg naar één kerk hebben we als leden van de Regiegroep die dit proces begeleidt, intensieve gesprekken gevoerd: onderling en met diverse groepen ambtsdragers en gemeenteleden uit beide kerkgemeenschappen. Die gesprekken cirkelden rond de vraag, hoe die nieuwe gemeenschap van kerken die we willen vormen eruit moet zien? Dat is in al die ontmoetingen heel gevarieerd in beeld gebracht. We hebben een eerste versie van dit document gepubliceerd, kerkleden uitgenodigd om daarop te reageren en een ronde gemaakt langs verschillende plaatsen in het land. Tot onze vreugde ontdekten we in alle variatie in de reacties een grote eensgezindheid. Steeds kwamen dezelfde verlangens terug. Kritisch commentaar op de eerste versie hebben we in deze nieuwe versie verwerkt. Met behulp van de inbreng vanuit de kerken hebben we als Regiegroep de volgende zes kernpunten verwoord voor de nieuw te vormen gemeenschap van kerken.

JEZUS CHRISTUS CENTRAAL

Jezus Christus en zijn koninkrijk staan centraal. Hij is gestorven en opgestaan om ons van onze zonden te bevrijden en ons bij God terug te brengen. Hij heeft zonde en dood overwonnen en regeert als koning over deze wereld. De schepping in al haar rijkdom behoort Hem toe. Hij heeft het voor het zeggen: in de wereld en in de kerk. In Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij.

Wij kennen God door zijn Woord en door zijn Geest. Jezus Christus is het levende Woord. Zijn Geest verwijst naar Hem, geeft de Bijbel gezag, vervult ons en zet ons in beweging.

Het Evangelie van Jezus Christus vormt de kern van ons bestaan, voor iedereen persoonlijk, en ook voor de kerk als geheel. Wat we horen uit de Bijbel, wordt zichtbaar in doop en avondmaal: alles begint bij Gods liefde voor ons. Met Jezus Christus sterven we en staan we op in een nieuw leven. Hoe gebroken ook, in Hem zijn we een nieuwe schepping.

LEVEND UIT GENADE

Gods hart is groter dan het onze. Gelukkig maar. Wij leggen drempels en denken klein, zijn genade is onvoorwaardelijk en overweldigend groot. Van die genade moeten we allemaal, zonder uitzondering, leven. Daarom vinden we elkaar als verlostes en vergeven zondaren bij het kruis van Jezus. Hij is onze vrede. In Hem zijn we, met al onze verschillen, één.

Gods huis is een open huis, met veel ramen en deuren. Bij Hem is er ruimte voor kostgangers van allerlei geur en kleur. De zoekers, de zekerweters, de twijfelaars en de struikelaaars: we helpen elkaar, letten op elkaar, wijzen elkaar terecht, corrigeren elkaar, troosten elkaar, sporen elkaar aan. We aanvaarden elkaar en verdragen elkaar, en dat is echt iets anders dan onverschillig zijn. Het is moeilijker, maar mooier. We laten elkaar in de kerk niet in vrijblijvendheid los, maar openen er Gods Woord, luisteren er naar Gods Geest en zoeken zo samen naar Gods wil. Steeds in het besef dat God met ieder van ons zijn eigen weg gaat.

PLEK VAN VERANDERING

De kerk is een oefenruimte waarin we leren God en onze naaste lief te hebben. Samen één en toch ook allemaal uniek zijn, dat is een van de wonderen van kerk-zijn. De kerk is een plek waarin we elkaar aansporen om tot eer van God te leven en in het spoor van Jezus te gaan.

De kerk moet veilig zijn voor iedereen die bij Jezus wil horen: voor mannen en vrouwen, ouderen en jongeren, singles en getrouwen, homo's en hetero's, denkers en doeners. Dat is niet vanzelfsprekend, want als kerkleden doen we elkaar vaak geweld aan. We oordelen over elkaar, oefenen macht over elkaar uit, sluiten elkaar uit, beschadigen elkaar.

Steeds opnieuw moeten we daarom leren om heilig te leven. In de kerk vormen we God niet naar ons beeld, maar vormt Gods Geest ons naar het beeld van Jezus. Gods genade verandert ons.

We worden herboren, keren om, komen thuis, vinden heling in de nabijheid van een liefdevolle en heilige God. Dat maakt de kerk tot een plek van verandering.

4

GERICHT OP DE WERELD

Een kerk die de wereld de rug toekent, is geen kerk meer. Een kerk is pas kerk als zij de liefde van Jezus Christus niet voor zichzelf houdt, maar ook uitdeelt aan anderen. Als we in onze wijken, dorpen en steden Jezus zichtbaar en tastbaar maken en zo van Hem getuigen, laten we zien hoe God zijn wereld heeft bedoeld. Niet alleen op zondag, maar ook op maandag en dinsdag en alle dagen van de week. We zijn begaan met de mensen om ons heen, we koesteren de schepping waarvan wij deel uitmaken.

We zijn een hoopvolle kerk. We zien vol verlangen uit naar Gods toekomst die nu al doorbreekt in deze wereld. We bidden om vrede, genezing en herstel van relaties en zetten ons in om eenzaamheid, gebrokenheid en onrecht tegen te gaan. Uiteindelijk maakt Hij alles nieuw en goed.

5

SAMEN MET ALLE GELOVIGEN

De kerk van vandaag staat op de schouders van de kerk van gisteren. De belijdenissen van de Vroege Kerk en van de Reformatie geven richting en een kerkorde zorgt voor de nodige structuur. Wat wij van onze ouders hebben geleerd willen wij aan onze kinderen doorgeven. Maar als gereformeerde kerken zijn we ook uit op vernieuwing om het Evangelie alle ruimte te geven. We staan open voor wat naar inhoud en vorm nieuw en verrassend is, naast wat oud is en beproefd. We toetsen wat van God komt en wat niet.

Het christelijk geloof is een wereldwijde beweging. Overal, op alle continenten, ontmoeten we medechristenen. Soms komen ze in vrijheid bijeen, soms in het geheim. Vaak gaan gelovigen op plekken waar het geloof nog jong is of juist onder druk staat, ons voor in het uitstralen van de liefde van Christus. Ook op lokaal niveau,

heel dichtbij, wordt de kracht van het christelijk geloof zichtbaar. In steden en dorpen vinden kerken die Jezus als Heer belijden elkaar, vaak over kerkgrenzen heen. Samen met alle mensen die bij Jezus Christus horen, zijn we nieuwsgierig, hoe en waar Gods Geest aan het werk is. In de kerk van vandaag en die van morgen. In Nederland en wereldwijd.

IN EEN GEMEENSCHAP VAN KERKEN

In de plaatselijke kerken wordt het Evangelie daadwerkelijk geleefd. Een regionaal en landelijk verband van kerken is daar dienstbaar aan. Daar vinden we als kerken steun bij elkaar in het volgen van Jezus. Daar houden we elkaar scherp, laten we ons corrigeren, leiden we samen predikanten op, rusten we elkaar toe in wat jong en oud nodig hebben, zoeken we recht bij elkaar en leren we van elkaar. Met afspraken, vormen en structuren die daaraan dienstbaar zijn. Een kerkverband is geen keurslijf, maar een geschenk, bedoeld om elkaar tot een hand en een voet te zijn. Niet topzwaar, maar lichtvoetig. Niet gesloten, maar open en uitnodigend naar andere kerkgemeenschappen.

Kortom, we verlangen naar een kerk waarin Jezus Christus centraal staat met Gods Woord in het midden. Een veelkleurige gemeenschap, die een is in Hem en leeft van Zijn genade. Waar iedereen welkom is, maar niemand hetzelfde blijft. Open naar de wereld, in de verwachting van Gods Koninkrijk, gevoelig voor Gods Geest. Samen met alle mensen die bij God horen, van gisteren, vandaag en morgen, in Nederland en wereldwijd. In een gemeenschap van kerken die steun bij elkaar vinden in het volgen van Jezus.

GOD BOUWT ZIJN KERK

Twee gemeenschappen van kerken die vijftig jaar lang 'uit elkaar' zijn geweest, zijn niet zomaar weer bij elkaar. Dat is een proces dat tijd, geduld en liefde vraagt. En vooral veel ontmoeting en gesprek. Samen doen en samen vieren. Het zal een poos duren voor alles op z'n plek staat en iedereen zich op z'n plek voelt.

En dat is nog maar het begin. Ook in een nieuwe kerk nemen we onszelf mee. We laten het gave en goede dat God geeft, zomaar weer uit onze handen vallen. En volgende generaties in de kerk zullen fouten maken in een wereld die fouten maakt. Niets is maakbaar, of het moet door God gemaakt zijn. Steeds zullen we strijd moeten blijven leveren tegen het kwaad in de wereld en, vooral ook, het kwaad in ons eigen hart.

Als zondige, feilbare en breekbare mensen verlangen we naar Jezus, naar zijn Vader, naar zijn Geest. En vertrouwen we dat God zijn kerk bouwt en ons daarbij wil inschakelen. Hij vernieuwt de kerk telkens weer, en wij mogen daarin met Hem meewerken.

GESPREKSVRAGEN VOOR BESPREKING VAN HET DOCUMENT 'VERLANGEN NAAR EEN NIEUWE KERK'

- 1 Met welke van de zes kernpunten bent u het eens? Waarom?
- 2 Met welke van de zes kernpunten hebt u moeite? Waarom? Wat zou u erin willen veranderen?
- 3 Wat mist u in het document *Verlangen naar een nieuwe kerk* wat volgens u essentieel is voor de nieuwe kerkgemeenschap?
- 4 Zoek bij elk van de zes kernpunten één of meer Bijbelgedeelten die daarop van toepassing zijn en bespreek die.
- 5 Welke van de zes kernpunten herkent u in uw eigen gemeente en welke niet?
- 6 Met welke van de zes kernpunten is er in uw gemeente nog werk aan de winkel?

REGIEGROEP HERENIGING NGK-GKV

Ad de Boer
Pieter Dirk Dekker
Kornelis Harmannij
Maaïke Harmsen
Sytze Huizinga
Jan van der Stoep
Rob Vreugdenhil
met ondersteuning van Lydia Postma-Douma

Meer informatie over het herenigingsproces is te vinden op
www.onderwegnaar1kerk.nl